

ejer at meddele alle oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgningen efter §§ 4 og 4 a samt for tilsynet med anlægget. Der foreslås herunder en adgang til at pålægge anlæggets ejer at foretage undersøgelser af bestemte forhold. Der kan være tale om oplysninger såvel om projektets indhold og udformning som om miljø- og naturbeskyttelsesforhold i forbindelse med projektet. Der vil kun kunne stilles krav om at få udført undersøgelser, hvis der efter ministerens skøn foreligger en klar indikation, der kan begrunde pålægget. Endvidere skal der, inden for rammerne af direktiverne, foreligge den fornødne proportionalitet for undersøgelsen, så ansøgere ikke bliver pålagt udgifter af en størrelse, der ikke kan begrundes i de naturbeskyttelseshensyn, der skal varetages. Nærmere regler om muligheden for at anmode om oplysninger eller foretagelse af undersøgelser vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

I § 4 b, stk. 2, foreslås indsat en ny bestemmelse om påbud, som medvirker til at gennemføre kravet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, om medlemslandenes handlepligt. Som det fremgår af forslaget til bestemmelsen, har ministeren pligt til at gribe ind, såfremt vilkår for tilladelsen overtrædes, og der herved opstår risiko for væsentlig forringelse eller forstyrrelse af udpegede internationale naturbeskyttelsesområder. Handlepligten kan løftes, ved at ministeren påbyder ejeren at bringe overtrædelsen til ophør. Ministeren kan også beslutte at kræve afhjælpende foranstaltninger udført, at kræve anlægget ændret med henblik på at undgå de skadelige virkninger på miljøet eller at standse brugen af anlægget - evt. tidsbegrænset.

Da der er tale om overtrædelse af vilkår i tilladelsen, er det indehaveren af tilladelsen, som skal afholde eventuelle omkostninger i forbindelse med overholdelsen af ministerens beslutning.

Med § 4 c, stk. 1, foreslås den eksisterende hjemmel i § 4, stk. 2, videreført og udvidet til at omfatte en generel hjemmel til at fastsætte de fornødne regler om administrationen af §§ 4-4 b. Der vil herunder kunne fastsættes regler om, hvilke projekter der er omfattet af § 4 a, stk. 1, samt indhold og omfang af vurderinger efter § 4 a, stk. 1. Ligeledes vil der blive fastsat regler om ansøgning om og meddelelse af tilladelser, om hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at kunne foretage vurderinger efter § 4 a, stk. 1, om underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 4 a, stk. 1, om de nærmere vilkår, der kan fastsættes ved meddelelse af tilladelser efter §§ 4 og 4 a, om kompensationsforan-

staltninger vedrørende naturbeskyttelse samt om påbud.

Det foreslås endvidere i § 4 c, stk. 2, at give transport- og energiministeren adgang til at fastsætte regler om, at der skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- og naturbeskyttelsesforhold, inden der træffes afgørelser i medfør af §§ 4-4 b. Udgangspunktet er således, at Energistyrelsen, der er bemyndiget til at meddele tilladelser og fastsætte vilkår efter §§ 4 og 4 a samt meddele påbud efter § 4 b, ikke forudsættes selv at skulle besidde speciel ekspertise om miljø- og naturbeskyttelsesforhold. I dag foregår der allerede i praksis et myndighedssamarbejde mellem Energistyrelsen og Miljøministeriet i forbindelse med VVM-vurderingerne.

Der vil blive foretaget de fornødne revisioner af bekendtgørelse om visse rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på søterritoriet og på kontinentalsoklen og bekendtgørelse om miljømæssig vurdering (VVM) af projekter til indvinding af kulbrinter og til etablering af rørledninger på dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

§ 4 c, stk. 3, viderefører den gældende § 4, stk. 2, sidste pkt., om hjemmel til at fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling og offentliggørelse af VVM. Der indsættes tillige en hjemmel til at fastsætte regler om betaling for offentliggørelse af vurderinger af projekters virkning på udpegede naturbeskyttelsesområder. Det forventes, at begge offentliggørelser som regel vil ske samtidig. De nærmere regler om betaling er fastsat i bekendtgørelse om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v.

§ 4 d viderefører uændret den gældende § 4, stk. 3, om tilsyn med anlæg omfattet af § 4, stk. 1.

Med § 4 e videreføres den gældende § 4, stk. 4, men samtidig indsættes en klar hjemmel til at fastsætte nærmere regler om erstatningsansvar og forsikring. Sådanne regler indgår i § 5 i bekendtgørelse om visse rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på søterritoriet og på kontinentalsoklen.

§ 4 f viderefører uændret den gældende § 4, stk. 5, om sikkerhedszoner omkring anlæg, som anvendes til udforskning eller udnyttelse. Bekendtgørelsen om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare er udstedt med hjemmel i denne bestemmelse. Bestemmelsen omfatter ikke elkabler og rørledninger til transport om kulbrinter m.v., idet de allerede er omfattet af bekendtgørelse om beskyttelse af søkabler og undersøiske rørledninger. Denne